

วีระเชษฐ์ จรรยากุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ของผมมี อย. ครับ

เรื่องนี้เมื่ออ่านแล้วจะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐพยายามจะเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้มากขึ้น ก่อนจะซื้ออะไรไปใช้ของตัวเองหรือใช้ในครอบครัวก็ละเอียดถี่ถ้วนนะครับอ่านฉลากให้ถี่ ในส่วนของผู้ประกอบการก็必将มีความรับผิดชอบในสินค้าผลิตภัณฑ์ของตนเองมากขึ้นด้วย

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีข้อสงสัยว่า หากจะเผยแพร่ฐานข้อมูลการอนุญาตโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยเฉพาะโฆษณาอาหาร ยา และเครื่องมือแพทย์ตามที่ได้รับอนุญาตไปจากสำนักงาน ฯ แต่ติดตรงที่ว่าผลิตภัณฑ์ที่อนุญาตไปแล้วแต่ผู้ประกอบการยังไม่ได้เผยแพร่สู่สาธารณะนั้น เป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) ถ้าจะเปิดเผยต้องแจ้งให้ผู้รับอนุญาตคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ แต่หากสำนักงานฯ จะเปิดเผยโดยอ้างอิงมาตรา ๙ (๘) ที่กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพต้องเปิดเผยให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ เลขธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะเอาตัวรอดได้หรือไม่ ยังต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๒๐ อีกหรือไม่ อย่างไร ก็เลยมีหนังสือไปหาหรือการปฏิบัติในกรณีนี้ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ นั่งหารือกับผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้วได้ข้อสรุป จึงได้มีหนังสือตอบข้อหารือไปว่าการขออนุญาตโฆษณาผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการนั้น อาจมีการยื่นขออนุญาตโฆษณาผลิตภัณฑ์เดียวกันหลายๆ คำขอ ดังนั้นผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งจึงมีการอนุญาตและเลขที่อนุญาตให้โฆษณาหลายหมายเลข คืออย่างนี้ครับ เช่น ยาสีฟันขจัดคราบบุหรืชนิดหนึ่ง หรืออาหารเสริมผสมเห็ดชนิดเม็ดอย่างหนึ่ง เขาได้ยื่นคำขอมามากกว่าหนึ่งฉบับ และเมื่ออนุญาตก็จะอนุญาตตามหนังสือที่ขอก็หมายความว่าทั้งยาสีฟัน และอาหารเสริมจะมีหมายเลขอนุญาต ออมากกว่าหนึ่งหมายเลข แต่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไม่สามารถรู้ได้ว่าผู้ประกอบการจะนำโฆษณาหมายเลขอนุญาตใดไปใช้เป็นสื่อโฆษณาผลิตภัณฑ์นั้น จึงประสงค์จะเผยแพร่ข้อมูลการอนุญาตโฆษณาอาหาร ยา และเครื่องมือแพทย์ทุกๆ คำขอ ทุกๆ หมายเลขที่อนุญาตไป เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบตัวผลิตภัณฑ์ว่าตรงกับที่ขออนุญาตไว้หรือไม่ แม้ผู้ประกอบการจะยังไม่ได้เผยแพร่คำขออนุญาตนั้นเองก็ตาม สรุปว่าคำขออนุญาตโฆษณาอาหาร ยา และเครื่องมือแพทย์ที่อนุญาตแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๑) คือ ผลการพิจารณาที่มีผลกระทบต่อเอกชน และมาตรา ๙ (๘) ที่กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ที่หน่วยงาน และต้องเผยแพร่ทางระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้วย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ผู้รับอนุญาตคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๗ แต่อย่างใด

เรื่องนี้น่าสนใจครับ เพราะมีผลดีต่อประชาชน ช่วยให้ใช้ดุลพินิจในการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีได้ สามารถใช้คุ้มครองสิทธิของตนเองได้จริงๆ ช่วยให้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพค่อยๆ หายไปจากหน้าจอโทรทัศน์ มีข้อสงสัยอยากหารือขอให้ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการครับเพราะ “ข้อมูลโปร่งใสราชการพร้อมให้บริการ” ติดต่อสำนักงานฯ ได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๐ www.oic.go.th (หรือ ๑๑ ก.พ./๒๕๕๙)